

Gyógyítók és gyógymódok

Tisztelt Olvasónk!
Kérjük, szerkessze velünk új rovatunkat! Ehhez nem kell mást tennie, mint megírnia saját gyógyulásának történetét. Olyan esetek leírását várjuk, amelyek alapján a gyógyítók személyét és speciális módszerét bemutathatjuk lapunkban.

Címünk: Elixir Magazin szerkesztősége
1062 Budapest, Lehel út 5.

A BÜTYKÖKTŐL A LYME-KÓRIG

Még gimnáziumba járt, és mit sem tudott az orvostudományról, az anatómiáról, amikor saját ötletétől vezérelve nekiállt, és kézzel visszarakosgatta a lábujja csontjait. A kezdetleges „kiropraktikával” sikerült is elmulasztania a bütyköket, a deformitásokat. Ezek voltak dr. Lángfy György első próbálkozásai, amelyeket még számtalan követett később, miután elvégezte a Semmelweis Orvostudományi Egyetemet.

A Sportkórház fizioterápiai osztályának főorvosa jó ideig kénytelen volt titokban tartani az általa kialakított kezelési módszert, nehogy „kitagadják” orvoskollégái. Pedig a vérnyomásos panaszoktól kezdve a prosztatatabántalmakig a legkülönbözőbb nyavalyákban szenvedőket sikerült hozzásegítenie a gyógyuláshoz. Ma már elmondhatja, hogy a szakorvos munkáját kiegészítve több Lyme-kóros beteg sikeres kezelésében is része volt.

– Ha teljes képet szeretnénk kapni az orvosi tevékenységéről, talán az lenne a legjobb, ha visszamennénk egészen a kezdetekhez. Mivel foglalkozott az egyetem elvégzése után?

– A Testnevelési Főiskola Orvostudományi tanszékére kerültem, ahol sportbickémiát oktattam. Ennek a tantárgynak köszönhetően „fertőzödtem meg” a funkcionális gondolkodással. A gyógyításról még fogalmam sem volt, de beleszóppentem az élsportba, közvetlen tapasztalatot szereztem arról, milyen változások mennek végbe a szervezet-

ben a mozgás hatására, mit jelent edzettnek lenni, hogyan lehet indirekt módon gazdaságosan működtetni a szervezetet. Ebben az időben vált sajátommá Dr. Nádori László könyvének alap gondolata, mely szerint a jól megtervezett edzés hatására a szervezet energiaszintje nő. Ez az energetikai orvoslás alapja, amely a következő egyszerű elven nyugszik: stressz hatására csökken a szervezet energiaszintje, ha vége a stressznek, megkezdődik a regenerálódás, ezt követi a túlkompensálási szakasz, majd az energiaszint visszaáll a kiindulási értékre. Ha nem várjuk ki a teljes folyamatot, hanem a túlkompensálási szakaszban újabb stressznek tesszük ki, tehát edzéssel terheljük a sportolót, akkor a következő túlkompensálás már magasabb szinten történik, így a nyugalmi szint egyre lejjebb, míg a maximális terhelhetőség határa egyre fejjebb tolódik. Az egészséges és a beteg ember között az a különbség, hogy az utóbbi nyugalmi értéke fejjebb van, a felső határ pedig lejjebb, emiatt igen szűk az a sáv, ahol az illető terhelhető. Az energiaszintje azonban edzéssel, tehát indirekt módon szintén emelhető – ez vezet a gyógyuláshoz.

– Mondana erre példát?

– Vegyük a magas és az alacsony vérnyomást: mindkettő rendbe hozható a megfelelő edzés hatására. W. Hollmann könyvében találkoztam először azzal az állítással, hogy nem létezik alacsony, illetve magas vérnyomás, mert a kezdeti stádiumban – ami még nem is nevezhető betegségnek, csak szabályozási zavarnak – átcsaphatnak egymás ellentétébe. Tehát a vérkeringés szabályozási zavaráról van szó, amelynek két véglete az alacsony és a magas vérnyomás. Megfelelő intenzitással emelt fizikai terhelés azonban emeli a szervezeti reakciót pulzusszámban, vérnyomásban, légzésben stb., végül a vérnyomás normalizálódik, és a beteg meggyógyul. Számtalan eset bizonyította ennek a módszernek a helyességét. Időközben letettem a sportorvosi szakvizsgát, majd átkerültem a főiskola kutatóintézetébe. Ott a mozgásszervi problémák felé fordultam, észrevettem ugyanis, hogy a beteg embereknek görcsösebb az izomzata, ezáltal az ízületek is feszesebbek. A kezembe került Karel Lewitt *A manuálterápia szerepe az orvosi rehabilitációban* című könyve, s ebben olvastam az izmok és az ízületek reflexharmóniájáról. A ki-ropraktikával foglalkozó amerikai szakemberek is felismerték, hogy az ember szervezete a gerinc mozgásszabadságától függ, tehát ha a gerincen valamilyen funkciózavar keletkezik, akkor egy idő múlva, ugyanabban a magasságban, a belső szervnél is funkciózavar jelentkezik. Ha ez sokáig fennáll, akár halálhoz is vezethet.

– Ebből következnek az ellenkezője is?

Ha valakinek a gerince rendben van, akkor nagy a valószínűsége, hogy egészséges?

– Leegyszerűsítve igen, de hogy ideig eljussak, és megtaláljam a gyógyítás leghatékonyabb módszerét, még hosszú út vezetett. Letettem a belgyógyászati szakvizsgát, Németországban elvégeztem egy ki-ropraktikai terapeuta képzést nyújtó kiváló manuálterápiás tanfolyamot, majd itthon ki-ropráciát tanultam olasz szakemberektől. A Holisztikus Alapítvány szervezésében a Moszkvai Orvostudományi Egyetem oktatóitól hallgattam rendkívül érdekes előadásokat a manuális medicináról, végül letettem a mozgásszervi rehabilitációs szakvizsgát is. Ma alkalmazott módszerem kialakításában döntő fontosságú volt a triggerológiával való megismerkedésem. A J. G. Travell által részletesen kidolgozott triggerológia a Trigger-ponton alapszik: ez az izom maximális fájdalmi pontja, amelyből minden izomban fölfedezhető

legalább egy. Ebből kiindul egyfajta sugárzó fájdalom, amely nem követ semmiféle anatómiai struktúrát, tehát sem a véredényrendszer lefutását, sem a beidegnezést. Ám az e pontba beadott lidocain-injekció azonnal felzárja az izomgörcsöt, megszűnik a fájdalom, s rendszeres kezeléssel meggyógyul a beteg. Nagy segítséget nyújtott a gyakorlatban az a termovíziós készülék, amely a bőrfelszín hőmérsékletét méri, és már egy fok különbséget is képes kimutatni. Ez azért fontos, mert a beteg területek hőmérséklete néhány fokkal alacsonyabb, mint az egészségeseké, és a színe is más. Egyik betegem arcfájdalmát három éve próbálták különböző módokon megszüntetni: átvágták például azt az ideget, amelyik a fájdalmat közli – eredménytelenül –, majd kioperálták a fültömíngyét, hátha elmúlik a türelhetetlen fájdalom, de állapota nem javult. Amikor hozzám került, a vizsgálatokon kiderült, hogy az arc hőmérséklete hat fokkal alacsonyabb, a válláé ugyanazon az oldalon kettővel, a tarkója pedig eggyel. Kitapintottam, melyik izomhoz tartoznak ezek a területek, és beinjekcióztam, mire a beteg felkiáltott: „Doktor úr, három éve várok arra a pillanatra, hogy legalább egy másodpercig ne fájjon! Most végre nem fáj!” Mondanom sem kell, hogy a termovíziós készülék azonnal kimutatta: helyreállt a hőegyensúly.

– Mindig tudta, hogy orvosi szempontból mi a pontos magyarázata a gyógyulásnak?

– A választ egy H. Edel által írt fizioterápiás szakkönyvben találtam meg közel húsz éve. A gerincnek van egy bizonyos mozgásszabadsága, ami szükséges ahhoz, hogy az idegyökökből kiinduló idegszálakban optimális legyen a neurolympha, vagyis az idegfolyadék áramlása. Ennek a mértéke függ az adott szegmentum mozgásszabadságától, illetve beszűkülésétől, azaz ennek arányában megnő az ideg keresztmetszete. Ha két csigolya között beszűkül a mozgásszabadság, akár tizenegyszeresére is megnőhet az ideg keresztmetszete – gondoljuk csak el, micsoda gyöki fájdalmat jelenthet ez! Ha azonban visszaadjuk a két csigolya közti szegment mozgásszabadságát, beindul a normális nedvkeringés, működésbe lép a szervezet öngyógyító mechanizmusa, eltávozik a gyulladás okozta salakanyag, visszanyeri eredeti állapotát az idegkeresztmetszet, megszűnik a fájdalom, helyreáll az egészség.

Nos, az általam kialakított hatékony módszerem az a célja, hogy felismerjük a mozga-

tórendszer minél több funkciózavarát, ezek egymással való összefüggését, majd megszüntessük őket keletkezésük sorrendjében, illetve visszafordítsuk a degeneratív láncreakciót a regeneráció irányába. Ennek érdekében megszüntetjük az izom fokozott tónusát, megrövidülését, beidegzési zavarát, fájdalmát. A hagyományos fizioterápiás kezelés, a lézer- vagy vioforterápia során a kóros terület energiatartalmának direkt növelésével korrigáljuk az elváltozásokat.

– Mely betegségek gyógyíthatók a leghatékonyabban ezzel a módszerrel?

– Mindenféle funkcionálisan összefüggő mozgásszervi betegségnél nagyszerűek az eredmények, ugyanis a medence körüli izomműködési egyensúlyzavar hatására a medence elbillen előre, hátra vagy oldalirányban, ennek következtében a lábujjunk hegyétől a fejünk búbjáig bárhol jelentkezhethet fájdalom. Ha a gerincen létrejön egy ilyen elváltozás, görbület, bármilyen belső szervi betegség megjelenhet. Hosszú ideig járt hozzám egy idős úr, mire sikerült visszaállítani a gerince mozgásszabadságát. A kezelésekre hatására – úgy „mellekesen” – megszűntek a prosztatapanaszai is, pedig hozzám gerincfájdalom miatt került. Később ugyanennél a betegnél felfedezték, hogy 20 centiméteres szakaszon merev a bélrendszere, s kőzölték vele, hogy műtetre lesz szükség. Az operáció mégis elmaradt, ugyanis kikerestem azt a gerincszakaszt, amelyik ezzel reflexkapcsolatban van, és az észlelt elváltozást megszüntettem.

Emlékeztet a számomra annak a Lyme-kóros kolléganőnek az esete is, aki már teljesen feladta; jámi is alig tudott, amikor találkoztunk. Tetőtől talpig sikerült helyreállítanom a csigolyák mozgásszabadságát. A nyakán görcsös csomókat fedeztem fel, az izmok mintha mákkal lettek volna beszórva. Viofor pontapplikátorral visszaállítottam az ízületi és izomzati reflexegyensúlyt, az izmok fellazultak. Aznap este a kolléganőt másfél órán keresztül rázta a hideg – mint később az öt gyógyító szakorvostól hallottam, ez a Lyme-kór gyógyulásának a tünete, amit aztán a laboratóriumi vizsgálat is igazolt. Ennek az esetnek a kapcsán kaptam választ arra a kérdésre is, amely ötödéves orvostanhallgató korom óta foglalkoztatott, vagyis hogy a Lyme-kört okozó *Borrelia* azért „rendezkedik be” a nyakizmokba, mert a nyaktájékon hajlamosak leginkább görcsössé válni az izmok, s ebben az állapotukban ideális bűvőhelyet nyújtanak a baktériumnak.

Józsa Éva